

[Niels Helveg Petersen]

møder os så stærkt nu, og hvoraf ungdomsledigheden er det alvorligste.

Jeg vil nævne et femte område, som ligger uden for den forligsaftale, der blev indgået i 1980, men som selv sagt er af overmåde stor betydning nu og i de kommende år, og det er indsatsen på energipolitikens område. Alle foranstaltninger, der kan føre til et varigt lavere energiforbrug i det danske samfund, er en fordel. De styrker vores økonomi, lemper vores importbehov og gør det nemmere at leve med den store prisstigning på energi, som vi har oplevet.

Hovedlinjerne i en sådan politik må fortsætte i de kommende år. Vi må fortsat dæmpe væksten i de offentlige udgifter, vi må fortsat være overmåde påpasselige over for udviklingen i det private forbrug, vi må forsøge at forbedre arbejdsmarkedspolitikken, vi må gennem skatteordninger især stimulere til øget produktion og beskæftigelse, og vi må fortsat sætte stærkt ind på besparelser på energiområdet.

For 1982 og tilrettelæggelsen af den økonomiske politik for 1982 tegner der sig en ganske særlig vanskelighed. Det er ikke i dag efter min opfattelse muligt med fornøft endeligt at tilrettelægge den økonomiske politik for 1982. Vi kender for lidt til, hvorledes den økonomiske udvikling i verden omkring os vil være. Den tegner mere usikkert end nogen sinde, og det siger sig selv, at der er stor forskel på, om vi skal planlægge for et begyndende opsving eller vi skal planlægge for en fortsat nedtur. Det ved vi for lidt om til at kunne indrette den økonomiske politik med sikkerhed i dette øjeblik, og derfor er det efter vores opfattelse nødvendigt og rigtigt, at man reserverer sig, at den endelige fastlæggelse af den økonomiske politik for 1982 må træffes på et senere tidspunkt i 1981 end dette.

Jeg har ikke mange økonomiske bemærkninger til hr. Ellemann-Jensen. Der var en række betragtninger og bekymringer, som jeg helt kan dele. Jeg vil egentlig kun gøre én bemærkning til hr. Ellemann-Jensens tale, og det er den, at der jo ikke kun er økonomiske problemer for os, men at Danmarks problem nr. 1 gennem 1970erne, da vi mistede grebet om den økonomiske politik, var et politisk problem, det problem, at der i dette folketing aldrig nogen sinde gennem 1970erne var mulighed for for en længere periode ad gangen

at fastholde en økonomisk politik. Vi befandt os altid enten i valgkamp eller i efterdønningerne efter en, og det er ikke noget godt grundlag for at føre økonomisk politik. Derfor var det en skuffelse for mig, at hr. Ellemann-Jensen ikke kom ind på den side af problemet og på oppositionens ansvar i forbindelse med at skabe en politisk stabilitet, der gør det muligt at fastholde en økonomisk politik over en længere periode.

Når man sådan hørte på talen og også har set venstre udtale sig, er det, som om det, der skal til for at løse vores økonomiske problemer, er et folketingsvalg, og det skal gå stærkt. Et andet folketing, en ny regering, eller hvad ved jeg. Den kur prøvede vi masser af gange gennem 1970erne, og vi erfarede, at det i hvert fald ikke var noget, der hjalp.

Jeg har af tidsmæssige grunde kun én bemærkning mere, og det er, at efter vores opfattelse er det ikke en kur for vore samfundsproblemer – så lidt som jeg i øvrigt tror det er det for noget andet europæisk land – at føre en økonomisk politik, der alene bygger på en voldsom beskæring af offentlige udgifter bortset selvfølgelig fra de militære. Det er en politik, det er en kur, der prøves flere steder i verden i disse år, hidtil med meget, meget dårlige resultater, og midt i kritikken af den politik, der føres her i landet, synes jeg, at borgerlige oppositionspartier skulle kaste et blik ud over landets grænser og se, om den kur, de foreskriver for Danmark, nu også er en kur, der har nogen som helst udsigt til at hjælpe.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg føler mig en hel del på linje med den foregående taler og vil begynde med at sige, at jeg heller ikke kan deltage i sortmaleriet. Jeg synes, at hvis der er noget, der har været ensidigt i dag, er det mangelen på fremhævelse af, at det absolut ikke i dag er værre end for et år siden, men at det er bedre. Det er ikke for alvor slået fast, at nogle af de ting, som man for et år siden dybt begræd, ligger væsentligt anderledes og bedre i dag, end de gjorde for et år siden.

Der er næppe nogen i denne sal, der vil beskyldte hr. Ellemann-Jensen for at være en vittig hund, slet ikke hund da og heller ikke vittig. Alligevel fik han præsteret dagens